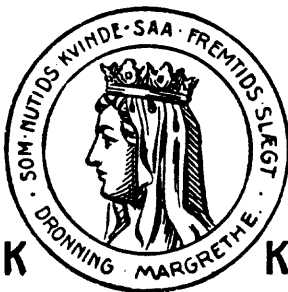

KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds
Formaal er at arbejde for
Kvindes politiske
Valgret og Valgbar-
hed samt at virke til
Fremme for Kvindernes

almene Udvikling, for
deres Uddannelse til selv-
stændigt Erhverv og for
at forbedre deres Stilling
i Familie, Samfund og
Stat

UDG. AF DANSK

KVINDE-SAMFUND

27. Aarg.

30. Juni 1911.

Nr. 12.

Dansk Kvindesamfunds Banner.

Dansk Kvindesamfund har, som den første af alle danske Kvindeforeninger, besluttet at anskaffe sig et Banner og har paa Fællesmødet i Nykøbing valgt sig et Bannermærke, som paa gullig hvid Grund fremstiller en Kvinde i simpel landlig Dragt, der i halvt knælende Stilling løfter et stort Guldhorn op fra Jorden.

Vi kender alle Historien om de to Guldhorn, som Bondepigen og den fattige Husmand fandt, hver til sin Tid, med omtrent hundrede Aars Mellemrum.

Om Pigens Fund fortæller Oldtids-granskeren Ole Worm, at hun paa Vejen til sin Dagsgerning saa Hornet stikke frem af Jorden, bøjede sig og trak det op. Mange andre Kvinder var gaaet forbi det samme Sted uden at bemærke noget, først hun saa det, og fordi hun, som Ole Worm siger, havde »Øje og Omtanke«.

I denne Fortælling og i dette Billed, som Kunstnerinden Anna Munch har tegnet, ligger udtrykt hele Dansk Kvinde-samfunds Virken og Stræben fra første Begyndelse og til nu:

Gennem Arbejdet for Selverhverv og Selvstændighed gaar for Kvinden Vejen til hendes fulde Frigørelse som Menneske og som Borger.

Hele Dansk Kvindesamfunds Historie gennem fyrretyve Aar er en fortsat Bevisførelse for denne Paastand, og den, som er fortrolig med Dansk Kvindesamfunds Gerning, vil ved første Øjekast forstaa, at denne unge Kvinde i den simple Dragt med det store Guldhorn i sine Hænder, hun er det billedlige Udtryk for det beskedne, arbejdende Samfund af danske Kvinder, som drog Kvindesagens Guldhorn op af Tidens Muld i 1871.

Ganske vist kan det indvendes, at de virkelige Guldhorn blev stjaalne, og at det derfor kunde være et daarligt Varsel at sætte Kvindens Guldhorn paa vort Banner. Men hvorfor blev Guldhornene stjaalne? — fordi de blev vogtede daarlig, fordi Havesyge og usselt Pengebegær fik Lov at bemægtige sig dem, kaste dem i Smeltediglen og omsætte dem i klingende Mønt.

Derfor skal de virkelige Guldhorns Skæbne være os en Paamindelse om at vogte vort Guldhorn vel, aldrig bruge det til egen Fordel og Vinding, men sætte vor Ære i at lade det gaa fra Slægt til Slægt lige saa rent og lige saa ubesmittet, som vi modtog det i Dansk Kvindesamfunds Stiftelsesaar 1871.

G. L.